

Aalborg Skakforening af 1889



KLUBBLADET

Aalborg Skakforening af 1889

april 2026



KLUBBLADET er medlemsblad for Aalborg Skakforening af 1889

Redaktør: Lars Lindhard e-mail: aalborgklubblad@gmail.com

Aalborg Skakforenings bestyrelse:

Bjarne F. Sønderstrup (formand) tlf. 98 12 58 42 e-mail: bfs@stofanet.dk

Arne D. Fjordside (kasserer) tlf. 29 90 30 16

Hans T. Engen (juniorleder) tlf. 93 86 65 93

Jacob Würtz

Gabriel Stricker

Forsidebilledet viser åbningen af DM i Svendborg den 28. marts.

Foto: Thomas Vestergaard, DSU.

Kommende turneringer:

Påskelyn DM Svendborg 3. april. Tilmelding senest 3. april kl. 15.

Himmerlandsturneringen fra 13. april. Tilmelding senest 8. april

Nørresundby Hurtigskak 2026 fra 16. april. Tilmelding ved fremmøde.

Tilmelding sker på DSUs hjemmeside.

Bidragsgydere til dette nummer

Henrik Danielsen, Gabriel Emil Stricker, Svend Ole H. Poulsen, Kurt Hollesen, Clement Sørensen, Gevork Babayan og Bjarne Sønderstrup.

Der bringes en del partier i klubbladet.



Hvis der står en stregkode som denne ved et parti, kan du scanne koden med din telefon og se partiet direkte i et skakprogram, så du kan gennemspille partiet, medens du læser kommentaren her i bladet.

I en del af de gamle partier, der vises i bladet, gengives kommentarerne fra dengang, partierne blev spillet..

De kan ikke alle tages for gode varer i dag. Stockfish som følger med, når partierne tages ind, er ikke altid enig og hoster slemt nogle gange.



Indhold i dette nummer:

Uheldig afslutning	s. 4
Varmen i Viborg	s. 6
Tiden i Aalborg	s.10
De gamle Mestres IV	s.14
Poetisk meditation	s.18
Kunsten at opgive for tidligt	s.21
Strøget i København	s.28
Nye medlemmer	s.32
Andre turneringer	s.35
Replik om oprykningen	s.37
Trafiklyset – next level	s.38
Telefonmatchen 1904	s.39



Fra Redaktøren

Så er det april måned med sommertid og et nyt klubblad.

Klubturneringen nærmer sig sin afslutning med kun to runder tilbage, og jeg håber på gode og spændende indlæg fra spillerne.

DM er i fuld gang i Svendborg, når bladet udkommer. Der er vist ingen fra Aalborg med, men det bliver alligevel spændende at følge begivenheden. Mere næste gang.

Holdturneringen er nu færdig og sluttede lidt uheldigt for Aalborgs

vedkommende, da førsteholdet måtte trække sig fra oprykningskampene til skakligaen.

Ellers er bladet et mix af nyt og gammelt, erindringer og instruktive artikler. En stor tak til bidragsyderne, jeg håber at andre får lyst til at bidrage. Der er altid plads til en til, som det hed i en gammel reklame.

Deadline for næste nummer er 26. april men indlæg må meget gerne sendes tidligere.



Holdturneringen

Uheldig afslutning på Holdturneringen

af redaktøren

Holdturneringen fik en trist og rodet afslutning.

Aalborgs førstehold fik efter førsteholdet i gruppe 4 i 1. division retten til at spille oprykningskamp om en plads i skakligaen. Oprykningskampene skulle, som meddelt 7. maj 2025, spilles søndag den 22. marts 2026.

Ifølge reglementets §4 skal oprykningskampene afvikles som 1 mod 4 og 2 mod 3, men 3. marts meddelte turneringsleder Hans Milter, at han havde besluttet at kampene i stedet skulle spilles med 1 mod 2 og 3 mod 4. Aalborg skulle således møde Nordre.

Den 16. marts skrev holdleder Bjarne på hjemmesiden:

"Nu skal vi som nævnt spille oprykningskamp mod Nordre, som vandt gruppe 3 med en overbevisende 8-0 sejr i sidste runde over Haderslev. Forhåbentlig kan vi yde en bedre indsats end sidste år, hvor vi tabte 7½-½ mod SK1968. Men ud fra statistikken, så det ud til at blive en mere jævnbyrdig match denne gang, da Nordres gennemsnit er 2102, mens vi har 2098. Så hvis vi kan stille med det bedste hold, vil vi ikke være helt chanceløse denne gang. Spændende!"

Desværre havde Bjarne glemt at reservere spilledagen hos spillerne, og der indløb hurtigt flere afbud, så den 18. marts trak Bjarne holdet fra oprykningskampene med begrundelsen, "at klubben ikke nærer noget ønske om at spille i Skakligaen i den nuværende situation".

Og så begyndte farcen.

Milter skrev den 19. marts:

"Aalborg har desværre trukket sig fra oprykningskampene til Skakligaen. Dette medfører en ændring i programmet for oprykningskampe. Derfor rykker ØBRO 1 som det hold med højest ratingsnit af de 3 øvrige hold direkte op i skakligaen, mens Nordre og Helsingør mødes i en oprykningskamp den 22. marts 2026 ... Denne beslutning er taget i samråd mellem divisionsturneringsudvalg, divisionsturneringslederen og nogle af de involverede klubber. I den sidste ende er denne beslutning dog kun min. Beslutningen kan ankes til turneringskomiteen efter gældende regler, men har ikke opsættende virkning. Dvs. oprykningskampen på søndag skal spilles - uanset anke eller ej."*

**("Nogle" dækker over, at han havde glemt at spørge Nordre...)*

Bjarne beklagede 20. marts at han som formand for divisionsturneringsudvalget han ikke blev opmærksom på, at ændringen stred mod § 4, men at han ikke var taget med på råd om ændringen.

Helsingør foreslog, at oprykningskampene blev spillet efter § 4 på neutral grund, men det ønskede Nordre ikke, hvorefter Bjarne trak holdet.

TL skrev 20. marts:

"Nordre Skakklub har i dag anket min beslutning til turneringskomiteen fra den 19. marts om at spille oprykningskamp på søndag mellem Nordre og Helsingør."

Nordre ønsker, at de får en direkte oprykning med henvisning til min beslutning den 3. marts, hvor de skulle have spillet mod Aalborg, som i mellemtiden har trukket deres hold Nordre har dog også bekræftet, at matchen mod Helsingør gennemføres



Holdturneringen

som beskrevet i nyheden den 19. marts, men at de spiller kampen under protest"

Den 21. marts afsagde turneringskomiteen følgende kendelse:

"TK underkender TL beslutning, og træffer en kendelse om at Nordre vinder kampen 8-0 over Aalborg.

1. TK er nået til enighed om at Nordre vinde oprykningskampen 8-0, da modstanderholdet Aalborg (vinder af 1. division gruppe 4.) ikke vil møde op. Der er ikke specificeret i reglementet at der kan ændres på programmet, hvis den først udpegede ikke møder op

2. TK mener ikke at TL kan ændre opryknings kampene 3 dage før de skal spilles, der foreligger allerede regler for hvordan TL skal forholde sig når et hold trækker sig fra turneringen, så dette er der ikke noget ekstraordinært i"

TL 22. marts:

"Kendelsen er, af Nordre vinder opryknings uden kamp mod Aalborg. Samtidig tilkendegiver turneringskomiteen også, at dagen kamp mellem Nordre og Helsingør bør spilles som bekendtgjort i nyhed af den 19. marts."

Den sidste bemærkning kan ikke læses ud af kendelsen, men skulle stå i den mail, hvormed kendelsen blev fremsendt. Det må være en svipser. Dels er denne meddelelse nærmest i modstrid med kendelsen, som jo afgør oprykningen til fordel for Nordre, dels har den næppe nogen retskraft, som den står.

Et meget mystisk og uheldigt forløb. TL får trampet grundigt rundt reglerne. Det er svært at se, hvorfor Øbro skulle have en gratis oprykning, fordi Aalborg trak sig. Det logiske resultat af TL's beslutning af 3. marts burde vel være, at Øbro og Helsingør skulle spille

deres kamp som programsat, og at Nordre rykkede op efter at have vundet over Aalborg uden kamp.

Tom Vestergaard skrev 23. marts på skak.dk:

"Hvis Divisionsturneringskomiteens afgørelse kommer til at stå ved magt, må en logisk konsekvens være, at de omkampe, der blev meldt ud den 3. marts, skal spilles. Dvs. at der skal arrangeres en oprykningskamp mellem ØBRO og Helsingør. Nordre har jo allerede administrativt vundet 8 - 0 over Aalborg."

Jeg er enig. Det rigtige havde været at sige til Helsingør, at de godt kunne køre hjem igen, for enten havde de allerede mistet oprykningen, eller også fik de en kamp mod Øbro senere.

Efterfølgende vandt Nordre så oprykningskampen 5-3 . Man tør næsten ikke tænke på den ballade, der var kommet, hvis Helsingør havde vundet oprykningskampen. Uha!

Alt dette kan naturligvis være Aalborg det samme, men hele balladen skyldes desværre fejl fra vores side, samt måske lidt for mange kasketter hos Bjarne i situationen, og klubben er gået glip af en god oprykningschance.

Det havde set meget smukkere ud, at klubben havde samlet otte spillere, der kunne møde, og gjort forsøget i stedet for bare at smide håndklædet i ringen. Der kunne nok findes otte spillere godt oppe på styrkelisten, og Så stærke er Nordre heller ikke.

Se også side 37.



Holdturneringen

Varmen i Viborg



Af Henrik Danielsen

Der findes skaksale hvor luften er kølig, og tankerne flyder let som klare vandløb. Og så findes der sale som den i Viborg denne søndag, hvor alle holdene i 1. division, gruppe 4 var samlet, og hvor luften lå tung som en sensommerdag over en jysk mark.

Langs lange borde stod brætterne på række. På hvert bræt ventede fireogtres felter på at blive til en historie.

Men denne dag havde spillerne en fælles modstander.

Varmen.

Den lå over rummet som en tung dyne. Selv koncentrationen blev langsom.

Jeg sad ved brættet i tweedjakke og hat, som man nu gør når man vil ligne en mand der tager skak alvorligt. Men efter få minutter begyndte selv principper at smelte.

Først åbnede jeg jakken. Så lagde jeg hatten ved siden af brættet. I baren solgte de kun sodavand med sukker og kaffe. Så stormesteren sad der og drak sodavand.

Ved siden af mig, på Holstebros andet bræt, lød pludselig en lille lyd. Bip.

En spiller havde en moderne termokande, der med jævne mellemrum udsendte små elektroniske signaler som en mobiltelefon.

Ingen reagerede.

For i skak findes en gammel stiltende regel: Når brikkerne taler, tier menneskene.

Jeg tænkte, at termokanden sikkert kunne måle temperatur og klokkeslæt.

Det kunne egentlig have været nyttigt. For ét spørgsmål hang i luften mellem brætterne:

Hvor varmt var der egentlig?

Min modstander var Thomas Stau-sholm Jepsen, en spiller der altid havde en historie i ærmet. Ofte om den store danske stormester fra Vestjylland, Bent Larsen. Thomas fortalte historier om ham, som andre fortæller eventyr.

Bent Larsen plejede, sagde Thomas, at forklare skak sådan: Hvis modstanderen skubber en bonde for langt frem, begynder felterne bagved at hviske.

Den tanke skulle vise sig at få betydning senere i partiet.



Holdturneringen

Partiet

Hvid: Thomas Stausholm Jepsen

Sort: Henrik Danielsen

Viborg 2026

1. Sf3 g6 2. g3 Lg7 3. Lg2 f5

Sort planter en bonde frem i centrum. Som en mand der sætter sin stav i jorden og siger: Her begynder min vej. Trækket har en idé: kontrol over e4 og de mørke felter.

4. d3 d6 5. e4 Sc6 6. Sbd2 e5

Brikkerne finder deres pladser som mennesker der sætter sig ved et bord før en lang samtale.

Termokanden sagde bip.

En bonde der går uden mål

7. c3 Sf6 8. a4 fxe4 9. dxe4 0-0 10.0-0 Kh8

Sort flytter kongen lidt til siden. Som en vandrer der søger læ for vinden.

11. Te1 Le6 12. b4 Dd7 13. b5

Bonden marcherer frem. Men dette opnår hvid ikke noget ved.

13... Sa5

Springeren finder straks et godt udsigtspunkt. Som en fugl på det højeste træ i landskabet.

Jeg tog en slurk sodavand.

Løberen der gik forkert

14. Tb1 Tae8 15. La3

Løberen står nu på a3. Men den har ikke noget rigtigt arbejde her. Den ligner lidt en rejsende der er steget af toget i den forkerte by.

15... Lh6

Sorts løber begynder derimod at kigge ind mod centrum.

16. Lb4 Sc4

Springeren hopper frem som en ræv gennem det jyske korn.

17. Sxc4 Lxc4

Sort overtager straks posten.

Når felterne begynder at hviske

18. h3 Sh5

Springeren begynder at kigge mod kongen.

19. Sh2



Det træk overså jeg.

19... Sf6

Jeg valgte det sikre.

Og så kom øjeblikket hvor Thomas' historie om Bent Larsen pludselig gav mening.

20. g4

Et modigt træk. Men også en kæmpe fejl. Bonden stormer frem, men efterlader de mørke felter omkring kongen svage.



Holdturneringen

Pludselig begyndte felterne f4, g3 og h4 at hviske. Som Bent Larsen ville have sagt.

20... Lf4

Sorts løber træder ind og sætter sig på de svage felter. Nu begynder tidevandet at vende.

Termokanden sagde endnu et lille bip, som om den også havde opdaget det.

Presset vokser

21. Sf1 h5

En bonde banker på kongestillingens dør.

22. f3 Lxf1 23. Lxf1 Dh7

Dronningen glider ind i spillet. Som en mørk sky før regnen.

24. Tb2 hxg4 25. fxc4 Dh4 Nu står sorts dronning og ser direkte mod kongen.

Den stille dominans

26. c4 Sh7 27. Tb3 Sg5 28. Lg2 Bg3 Sorts løber finder diagonalen.

29. Te2 Se6 30. Le1 Lxe1 31. Dxe1 Dxe1+ 32. Txe1 Tf4 Dette er partiets strategiske højdepunkt.



Tårnet på f4 bliver en aktiv brik, og sort begynder langsomt at dominere stillingen.

De små skridt

33. Tf3 g5 34. a5 Sc5 Springereren finder endnu et godt felt.

35. Tfe3 Kg7 36. Td1 Kf6 Sort forbedrer kongens placering.

I skak – som i livet – vinder man ofte ikke med store slag, men med små skridt.

Den sidste åbning

37. b6

Hvid forsøger aktivitet. Men trækket hjælper sort.

37... Ke7 38. bxc7 Tc8 39. Kh2 Txc7

Materialet udlignes, men sorts brikker står bedre.

40. Kg3 Se6 41. Tb1 Sd4

Springeren finder sit perfekte felt midt på brættet.

Kongens vandring

42. h4 gxh4+ 43. Kxh4 Kf6

Sorts konge begynder sin march. Som en gammel vandrer der ser vejen åbne sig foran sig.

44. Tf1 Th7+ 45. Kg3 Kg5 46. Lf3 Thf7

Alle sorts brikker arbejder nu sammen.

Den afgørende beslutning

47. Kg2 Sxf3

Sort afvikler til et vundet bondeslutspil. Jeg så 17 træk frem, men det var ikke svært. Når vejen først er fundet, går man bare.



Holdturneringen

Slutningen

48. Txf3 Txf3 49. Txf3 Txf3 50. Kxf3 Kh4 51. g5 Kxg5 52. Kg3 a6 53. Kf3 Kh4 54. Ke3 Kg4 55. Kd3 Kf4 56. c5 dxc5 57. Kc4 Kxe4 58. Kxc5 Kd3 59. Kb6 e4 60. Kxb7 e3 61. Kxa6 e2 62. Kb7 e1D 63. a6 Db4+ 64. Ka8 Dc5 65. Kb7 Db5+ 0-1



Efterskrift

Vi rejste os fra brættet. Salen i Viborg var stadig varm.

Langs bordene sad spillerne endnu bøjet over deres partier, mens eftermiddagssolen faldt skråt ind gennem vinduerne.

Fra brættet ved siden af lød igen den lille lyd fra termokanden. Bip.

Som en stille påmindelse om, at tiden går – også i skak.

Thomas smilede og begyndte endnu en historie om Bent Larsen, som altid mente, at et godt skakparti først var rigtigt godt, når man kunne fortælle det bagefter.

Måske ville den gamle mester fra Vestjylland have nikket og sagt, at sådan et parti skal spilles: stille,

tålmodigt – indtil felterne selv begynder at fortælle historien.

Jeg tog hatten op fra bordet og lagde den på hovedet igen. Tweedjakken gled over armen.

Et skakparti begynder med seksten brikker på hver side. Men nogle gange ender det med én konge, der vandrer alene gennem landskabet.

Og måske er det netop derfor vi spiller.

For midt i varmen i Viborg, med sodavand på bordet, en termokande der måler tiden, og historier om gamle mestre i luften, kan de små brikker stadig finde vej gennem støjen — indtil felterne igen begynder at hviske.



GM Henrik Danielsens
Skak-trafiklys

**STOP
OG TJEK**

**SCAN OG
VURDÉR**

**UDFØR
TRÆK**



Tiden i Aalborg

Tiden i Aalborg

af Kurt Hollesen



Ak, hvor er årene blevet af?

Tiden, denne usynlige modstander, er fløjet forbi med hast. Alligevel kan jeg med lysende erindring genkalde mig den tirsdag aften i 1969, hvor jeg for første gang nervøst trådte ind ad døren til Aalborg Skakforening i Bispensgade, og med det samme fik øje på to mennesker, der skulle få stor betydning for mig resten af livet. Næmlig klubbens formand Karl Sønderstrup, og hans søn Bjarne, der lige som jeg var 14 år.

Bjarne smilede skævt velkommen, og så glad ud ved tanken om at han nu ikke længere var den eneste junior i klubben! Jeg kiggede med ærefrygt rundt i det store røgfyldte lokale, der var befolket med ældre noble cigarrygende

personer, og gættede i mit stille indre på hvem der mon var prokurist eller etatsråd. Dengang blev folk altid nævnt med stillingsbetegnelse, når de optrådte i skakbladets artikler.

Jeg havde lært spillet af min far, der selv var klubspiller, og i skolen havde jeg fået gjort nogle af de andre elever interesserede i spillet, så vi var en tre-fire stykker der mødtes jævnligt og dystede.

En af dem var Eric Bentzen, der med fornemme resultater senere nåede over 2300 i rating. Men i skolen kunne jeg endnu mule ham!

I starten var det dog kun Bjarne og mig, der var juniorer i klubben. Jeg kunne ikke få nok af skakken, og kom tit på besøg ude i Bjarnes hjem på Tjørnevej, hvor vi spillede lyn og analyserede. Og i den grad blev forkælet af Bjarnes mor Eva, som var et usædvanligt dejligt sødt, smilende og kærligt menneske. Hun diskede tit op med hjemmebagte boller og chokolade.

En aften bankede det på døren. Udenfor i mørket stod en ung glad smilende Poul Andersen fra Odder. Han blev inviteret ind til bordet, og det blev starten på et godt indbyrdes venskab for os alle, der skulle vare livet ud.

Desværre døde Poul af sygdom alt for ung. Jeg vil altid huske ham som en konstant glad smilende mand med god humor og glimt i øjet.

Ude i hans hjem på Provstvejorden hørte vi engelsk rock på grammo fonen mellem trækkene. Det var Poul, der introducerede mig til gruppen Jethro Tull, da han med



Tiden i Aalborg



Kurt Hollesen får overrakt trofæet af Karl Sønderstrup efter sejren i 1983

det samme havde spottet dem, og allerede var med fra de udgav deres anden LP i 1969, "Stand Up".

Senere kom Eric Bentzen til, og jeg husker en nytårsaften på Provstestjorden, hvor et forsøg på at affyre en raket ud af vinduet på 1. sal gik galt, og den i stedet fór rundt i lejligheden, hvor vi måtte søge dækning. Om det var Eric's skal jeg ikke kunne sige!

På brættet blev der også ind imellem fyret kraftigt skyts af, og det gik godt for alle os fire juniorer. Jeg måtte lide den tort at blive overhalet af Bjarne og Eric, men vi fik mange gode tætte partier, og ind imellem svingede det også min vej.

Således blev jeg i 1983 klubbester foran Bjarne, der allerede på det tidspunkt havde vundet mesterskabet et par gange. Det var jeg

ganske stolt over!

Der kom flere nye unge håb! Ole Hansen, Kim Houlberg og Peter Lysberg for lige at nævne nogle. Og masser af andre gode og hyggelige spillere. Ikke mindst efter vanvidsmatchen på Island i 1972 mellem Fischer og Spasskij.

Fischer ville ikke forlade New York før han havde fået en bunke krav opfyldt. Farven på brikkerne, afstand til publikum, tv-kameraer og meget mere. Ikke mindst økonomien. Tre gange var han gået om bord på flyet i Kennedy-lufthavnen, og tre gange var han stået af.

Først da den engelske finansmand Jim Slater, selv en stærk skakspiller, mere end fordoblede præmien, og Det Hvide Hus i form af sikkerhedsrådgiveren Henry Kissinger havde ringet, fløj Fischer til Reykjavik.



Tiden i Aalborg

Sjældent havde skak fået så meget bevågenhed. Det var guf for medierne. Og os! Vi spillede i de dage på Sct. Maria Skolen på Kastetvej, og medlemmerne strømmede til. Det var ren Fischer-mania!

I en tre år holdt jeg pause fra skakken, der var kommet en pige ind i billedet, og jeg opdagede pludselig, at der også var en verden udenfor de 64 felter. Senere vendte jeg tilbage, og det var skønt sammen med Peter, Kim, Bjarne, Ole Hansen, og det forholdsvise nye medlem Ole Knudsen, at være med til at spille holdet tilbage i 2. division i 1983. (Der var Eric for længst fløjet til Nr. Sundby.)

Jeg har altid holdt meget af holdkampene. Enormt hyggeligt at rejse rundt sammen, og møde andre holds anløbne personer, og få et godt grin sammen. Og utallige er de dårlige vittigheder, som Bjarne har fyret af under rejserne gennem årene! Men sikke en skøn tid det var.

Jeg forlod klubben da jeg flyttede til Aarhus, og fik nogle gode år i Nordre, før jeg flyttede til København. Men igennem årene har Aalborg Skakforening altid været en fast og kær del af mit liv. Noget som altid har tilhørt min hverdag.

Og gennem tiden har jeg også flere gange vendt tilbage og deltaget i en hurtigturnering, eller som forrige efterår i Larsen-Event, hvor jeg endda fik ratingpræmie i gruppe 1. Og som Bjarne overrakte!

Jeg tjekker altid klubbens resultater på Unionens hjemmeside, og

det er dejligt at se de navne man kender dukke op, og glæde sig eller græmmes over resultatene!

Som årene gik i klubben, kom der mange flere navne og venner til, foruden Bjarne, 2x Ole, Peter og Kim. Jeg husker sikkert ikke alle, men Christian Volmer, Arne Fjordside, Carl Johan Andersen, IB, Leif Bregnedal, Sven Damgaard og Kattegat-mesteren Hans Peter Rasmussen skal da også lige nævnes!

Og nogle af dem er jeg så heldig stadig at se hvert eneste år ved flere lejligheder. Fx ved DM i Svendborg, hvor Eric Bentzen og fru Helle også tit kigger forbi. Og når de alle er indenfor mit synsfelt, så bliver man næsten ung igen!

Men det var i Aalborg Skakforening det hele startede, og det glæder mig, at det også i dag er en af landets bedste og mest velfungerende klubber. Og at der kommer nye unge forventningsfulde spillere til, og lidt nervøst sætter sig til brættet. Som Bjarne, Poul, Eric og jeg også i sin tid gjorde.

Dem venter der mange gode år forude, for skak er et dejligt spil, der binder folk sammen. Nu er mange af dem jeg har nævnt her sammen med mig blevet seniorer.

Men vi kan stadig ærgre os grusomt, når vi misser en gevinst, eller laver en fejl. Og blive helt euforiske, når vi vinder et godt parti. For det sker skam stadig!

Man skal ikke afskrive os. Vi kan stadig Rock'n Roll!



Tiden i Aalborg

I 1980 mødte Kurt Hollesen den senere stormester Lars Schandorff til DM I påsken 1980. Kurt kommenterede partiet til klubbladet:

Hvid: Kurt Hollesen

Sort: Lars Schandorff, Holstebro

1.c4,g6 2.Sc3,Lg7 3.g3,d6 4.Lg2,Sf6 5.e4,0-0 6.Sge2,e5 7.0-0 Her er vi inde i en ganske almindelig teori-variant, nemlig Bremer-varianten i engelsk, også kaldet Fynsmester-varianten". **7.-,Sc6 8.h3** for at hindre en løberafbytning efter Le6,Dd7 og Lh3. **8.-,Se8 9.d3,f5 10.f4,Sf6 11.exf5,Lxf5 12.g4,Le6** Løberen burde være placeret på d7 i stedet. **13.-,gxf5 14.gxf5,Lf7 15.Sg3,Te8?!**



bedre havde været Sc6-e7 for at forhindre Ld5 og for samtidig at kunne spille c6. **16.Lg5,h6 17.Lh4, Sd4 18.Ld5(!)** bedre end Sce4. Løberafbytningen giver hvid fordel i kraft af de værdifulde felter på g4 og h5. **18.-,Lxd5 19.Sxd5,c6 20.Sxf6+,Lxf6 21.Dg4+,Kh8** Eneste

mulighed. På Kh7 eller f7 følger naturligvis **22.Dg6+**. **22.Sh5!** sort kan naturligvis ikke slå løberen pga. mat på g7. **22.-,Lg5 23.f6** Sort kan stadigvæk ikke slå på h4, og hvid fastholder sine angrebschancer. **23.-,Tg8** På 23.-,Le3+ følger 24.Khl, Tg8 25 Dg7+, Txg7 26. fxc7 Kg8 27. Lb4+ efterfulgt af Lxd8 med afgørende fordel for Hvid. **24.f7** På 24.-,Le3+ 25.Khl,Txc4 26.Lxd8 med afgørende fordel, Der truer bl.a. f7-f8D. **24.-,Tf8?**



Eneste overlevelseschance var her at slå på h4 og give kvaliteten på g8. **25.Tf6!** sort er færdig. På Lxf6 følger naturligvis Lxf6 (familieskak). **25.-,Dc8 26.Lxg5, opgivet.**



"And so it must be all a game of chess he's playing"

Jethro Tull "Only Solitaire" fra albummet "War Child" (1974).



De gamle mestre

De gamle mestre IV:



Gioachino Greco (ca. 1600 – ca. 1634)

af Svend Ole H. Poulsen

Greco var fra samme område i Syditalien, Calabrien, som Di Bona, se forrige nummer af klubbladet, men ellers ved man ikke så meget om ham.

Hvor Damiano og Ruy Lopez begge havde civile erhverv, som de levede af, så var Greco simpelt hen professionel skakspiller. Han rejste rundt til de store byer i Europa, hvor han underholdt sine værter, som typisk var fyrster eller rigmænd, med sit spil – og det så vidt vides med stor succes.

Indkomst fik han ved at vinde præmier eller skaklige væddemål og ved at skrive gode råd og varianter til sine velgørere – i form af håndskrevne manuskripter, såkaldte Trattati, som bl.a. kunne indeholde beskrivelser af brikernes

gang, gambitspil, matbilleder og – som noget nyt – hele partier. Hvor meget han her trak på f.eks. Ruy Lopez' skrivelser, ved jeg ikke, men det er ret sikkert, at hans manuskripter i vidt omfang byggede på egne erfaringer.

Mange af hans Trattati til privatpersoner blev efter hans død samlet, redigeret og udgivet som trykte bøger, som efterhånden blev kendt i en bredere kreds. På den måde fik Grecos partieksempler en ret stor betydning for skakinteresserede, selv om han strengt taget aldrig selv skrev en samlet lærebog. Greco var i den henseende ikke som Ruy Lopez.

En af de mest kendte samlinger bærer titlen *The Royall Game of Chesse-Play*, som blev udgivet i England i 1656 – og senere genudgivet et par gange.

Denne bog indeholder bl.a. en række 'Gambetter' – som denne fra side 53-54 i bogen (se overfor) – her gengivet med normal notation og med mine kommentarer:

Gambett XXV:

1.e4,e5 2.Sf3,Sc6 3.Lc4,Sf6 4.Sg5,d5 5.exd5,Sxd5?! tillader det såkaldte **Fried Liver Attack** eller **Fegatello**, som har navn efter en traditionel italiensk ret af svinelever skåret i stykker, som sammen med krydderier steges i en fedthinde, der som et net holder sammen på stykkerne. Et billede på det matnet, som den sorte konge nu kommer ind i. **6.Sxf7,Kxf7 7.Df3+,Ke6 8.Sc3,Sce7 9.0-0,c6 10.Te1,Ld7? 11.d4,Kd6 12.Txe5,Sg6 13.Sxd5, Sxe5?**



De gamle mestre

The Game of Chess-play. 53

Knights fourth house
 Black queen takes the queens bishop
 White queen takes the Queens &c.

Gambett. XXV.

White Kings pawn two houses
 Black the same
 White kings knight to his bishops third house
 Black queens Knight to her bishops third house
 White kings bishop to the queens bishops fourth house
 Black Kings Knight to his Bishops third house
 White Kings Knight to the contrary Kings Knights fourth house
 Black queens pawn two houses
 White kings pawn takes the pawn
 Black Knight takes the Kings pawn
 White Kings knight takes the contrary kings Bishops pawn
 Black King takes the Kings knight
 White queen checks at the Kings bishops third house
 Black King to his third house
 White queens knight to her bishops third house
 Black queens Knight to her kings second house
 White King changes
 Black queens bishops pawn one house
 White rook to his kings house

Black

54 *The Game of Chess-play.*

Black queens bishop to the queens second house
 White queens pawn two houses
 Black King to his queens third house
 White rook takes the pawn
 Black queens knight to the Kings Knights third house
 White queens Knight takes the Knight
 Black knight takes the rook
 White pawn takes the knight and checks

Black king to the queens bishops fourth house
 White queen checks at her kings third house
 Black king takes the kings bishop
 White queen checks at her third house
 Black King to his queens bishops fourth house
 White queens knights pawn gives mate.

Gambett. XXVI.

Play the last to this mark *W.*

Black king takes the pawn
 White queen checks at the kings bishops fourth house
 Black King to his third house
 White Knight checks double at the contrary queens bishop second house

Black



Nu følger en ganske nydelig mat-sætning **14.dxe5+,Kc5** både 14.-,Kxe5 og 14.-,Ke6 fører ligeledes til mat **15.De3+,Kxc4 16.Dd3+,Kc5 17.b4+, mat.**

Partiet er typisk for næsten alle

Greco's partier: en ukendt modstander køres fuldstændigt over efter en række svage træk. I vore dage vil de færreste nok stille sig tilfreds med det, men i stedet undersøge, hvor det sorte spil kan forstærkes. Det skriver Greco imidlertid intet om i sine eksempler. Men åbenbare fejl kan selvfølgelig alligevel være illustrative og lærerige.

Af de Greco-partier, som man kender, er ca. halvdelen enten Kongegambit **1.e4,e5 2.f4**, Giuoco Piano **1.e4,e5 2.Sf3,Sc6 3.Lc4,Lc5** eller Løberspil **1.e4,e5 2.Lc4**. Selv om f.eks. Dronninggambit **1.d4,d5 2.c4** var kendt og anerkendt, er det således kongebondespil, der klart dominerer.

I stort set alle partier vinder Greco



De gamle mestre

efter dristigt – til tider endda dumdristigt – angrebsspil, som modstanderen ikke har noget effektivt svar på. Men Greco selv var heller ikke fortløbig med modgiften til sit eget spil. Her har han for eksempel sort i en Kongegambit.

1.e4,e5 2.f4,f5 der er forskellige fornuftige forsvar mod Kongegambit – dette er ikke et af dem **3.exf5,Dh4+ 4.g3,De7** nu står hvid bedst, men han formår hurtigt at sætte stillingen over styr

5.Dh5+,Kd8 6.fxe5,Dxe5+ 7.Le2,Sf6 8.Df3,d5 9.g4,h5 10.h3,hxg4 11.hxg4,Txh1 12.Dxh1,Dg3+ 13.Kd1,Sxg4 14.Dxd5?,Ld7 15.Sf3?



Nu kommer et matbillede, som vi kender så godt

15.-,Sf2+ 16.Ke1,Sd3+ 17.Kd1,De1+ 18.Sxe1,Sf2+ mat

Med Greco forlader min fortælling moderne skaks tidlige pionerer. Andre kunne klart have fortjent at blive omtalt, bl.a. Giulio Cesare Polerio (ca. 1550 –ca. 1610) og Alessandro Salvio (ca. 1570 – ca. 1640). Polerio menes at have været en vigtig inspirationskilde for

Greco, mens Salvio mere generelt blev set som værende en skaklig autoritet på højde med Ruy Lopez. Dette var i kraft af en bog, som han udgav i 1604: *Trattato dell'Inventione et Arte Liberale del Gioco Degli Scacchi*. Bogen, som i udstrakt grad trak på Damiano's og Ruy Lopez' indsigter og eksempler, blev genudgivet flere gange og var i næsten 150 år den vigtigste lærebog i italienske skakkredse og lagde grunden til den såkaldte Modena-skole, som jeg kort vil omtale i næste artikel.

Pionerernes navne er ofte knyttet til forskellige skakvarianter, som de anbefalede og som nogle gange stadig spilles. For eksempel er Polerio-forsvaret betegnelsen for følgende variant, som den dag i dag betragtes som det bedste forsvar mod Fried Liver Attack: **1.e4,e5 2.Sf3,Sc6 3.Lc4,Sf6 4.Sg5,d5 5.exd5**



5.-,Sa5! ved at udelade **5.-,Sxd5** undgår sort at få ødelagt sin kongestilling efter offeret **6.Sxf7**, men det er en gambit, som fører til



De gamle mestre

kompliceret spil, f.eks. efter **6.Lb5+,c6 7.dxc6 bxc6 8.Ld3**.

Mange år senere kaldte Tarrasch 4.Sg5 for 'et rigtigt stympetræk' – en vederstyggelighed i hans øjne, men den dag i dag spilles varianten stadig.

De fleste har nok glemt, hvem pionererne egentlig var, men det ændrer ikke ved, at de satte et præg på spillet, som næppe forsvinder – heller ikke selv om computeranalyser kan finde huller i deres analyser og vurderinger.

Selve det forhold, at pionererne næsten udelukkende formidlede deres skakviden ud fra *eksempler* – altså konkrete stillinger og hele partier – frem for skakfilosofisk tænkning, har præget skaklitteraturen helt frem til vor tid. Filosofi-bag er enkel, men effektiv: *"I denne stilling er dette det bedste.*

Husk på det, så klarer du dig godt".

Pionererne var sjældent flinke til at knytte brugbare kommentarer til deres egne eksempler, men det kom gradvis til i senere perioder. Forsøg på at give overordnede forklaringer på og regler for, *hvordan* skak spilles, kom først med en håndfuld teoretikere, som dominerede særligt i slutningen af 19. og starten af det 20. århundrede. Dem kommer jeg selvfølgelig ind på senere.

I den næste og de følgende artikler springer jeg over 100 år frem i tiden til en periode, hvor spillet bredte sig til nye sociale samfundslag og til andre rammer, hvor grundlaget for skakken som konkurrencesport blev lagt.

Artikelserien fortsætter i næste nummer af klubbladet.



Husk træning i klubben hver tirsdag fra kl. 17.30



Meditation

En poetisk meditation over taktik i skak

Af Henrik Danielsen

Taktik i skak er som naturen
Den larmer ikke.
Den vokser frem.
Som morgendis over en mark
løfter den sig stille,
uden at nogen lægger mærke til
det.

En skov vælter ikke på én gang.
Først svækkes ét træ.
Så et til.
Langsomt mister helheden sin
styrke.
Til sidst giver den efter.

Sådan begynder taktik:
noget, der bar, er ikke længere
der.

En flod søger frem.
Den følger sin vej.
Men en enkelt sten kan ændre
dens løb.
Ikke ved kraft,
men ved placering.
Sådan standses en plan.
Himlen åbner sig.
Lyset falder ind.
Ikke fordi det kæmper,
men fordi vejen er fri.
Sådan opstår en åben linje.

En fugl forlader sin gren.
Et øjeblik.



Og det, der var beskyttet, står ale-
ne.
Sådan lokkes noget væk
fra det, det skulle vogte.

Under jorden vokser rødder.
De arbejder i stilhed.
Ingen ser dem.
Men de er der.
Og når jorden giver sig,
bliver deres kraft synlig.
Sådan afsløres det, der hele tiden
har været klar.

En gren står stille i vinden.
Ikke fordi den ikke vil bevæge sig,
men fordi noget bag den holder



Meditation

den fast.
 Sådan er binding:
 bevægelse er mulig,
 men ikke uden pris.
 To bevæger sig sammen.
 De støtter hinanden.
 Men lægges en afstand imellem
 dem,
 står de pludselig alene.
 Sådan brydes forbindelser.

Et blad falder fra træet.
 Ikke som tab,
 men som en del af kredsløbet.
 Noget gives,
 for at noget andet kan opstå.
 Jorden sprækker.
 Det faste bliver porøst.
 Det sikre mister sin form.
 Sådan bryder strukturen sammen.
 Og så...
 vinden.

Den kommer ikke ét sted fra.
 Den rammer flere steder på én
 gang.
 Træet kan ikke beskytte alle gre-
 ne.
 Noget må give efter.
 Sådan opstår det afgørende øje-
 blik.
 Ikke som en pludselig idé,
 ikke som et trick,
 men som det naturlige resultat
 af alt det, der allerede er sket.
 For i både skak og natur
 sker intet pludseligt.
 Det, der afgør,

har længe været på vej.
 Og den, der ser det i tide,
 behøver ikke kæmpe.

Han lader blot det ske,
 som allerede er begyndt.

Nedbrydning af forsvaret



Stillingen hviler på en illusion af
 sammenhæng.

Sorts struktur ser samlet ud, men
 dens styrke er afhængig af enkel-
 te brikker, der bærer mere end de
 kan holde.

Som en skrænt efter regn.
 Den står stadig – men jorden un-
 der er begyndt at give efter.
 Hvids fordel ligger ikke i materia-
 let, men i koordineringen.
 Alle brikker peger mod det samme
 punkt.
 Det er nok.



Meditation

1. Txd7!

En kirurgisk handling.

Ikke et offer i klassisk forstand, men en målrettet fjernelse af en central forsvarer.

Som når en rod løsnes fra jorden.

Træet står endnu – men dets liv er allerede ændret.

(1... Lxd7 2. Sxe5 Dxe5 3. Sxf6 gxf6

4. Dg6+ Kh8 5. Lxf6+)

Når den bærende struktur opløses, begynder lyset at trænge ind.

1... Lxb2+ 2. Kxb2 Db4+ 3. Lb3 Sxd7

Sort samler materiale.

Men mister sammenhæng.

Som en flok dyr, der pludselig mister retning.

De er der stadig – men de bevæger sig ikke længere som én.

4. Td1!

Stille.

Uafvendeligt.

Plan: Txd7 → Sf6+

Som vand, der har fundet sin vej.

Det skynder sig ikke – men det stopper heller ikke.

(4... Kh8 5. Txd7 Lxd7 6. Sf6!)

Endnu en støtte forsvinder.

Terrænet ændrer sig.

4... c5

Et forsøg på at standse bevægelsen.

Som at lægge en sten i en strøm.

Vandet bøjer – og fortsætter.

5. Txd7!

Den anden fjernelse.

Nu er det ikke længere et spørgsmål om styrke,

men om hvad der stadig står tilbage.

(5... Lxd7 6. Sf6+ gxf6 7. Dg6+)

Åbningen er skabt.

Resten følger af sig selv.

5... c4 6. Seg5!

Alt begynder at flyde.

Brikkerne bevæger sig uden modstand.

Som fugle, der pludselig finder vinden.

6... hxg5 7. Sxg5 g6 8. Sxf7

Kulminationen.

Ikke som et brag –

men som stilhed, der falder på plads.

Stillingens essens

Dette er nedbrydning i sin reneste form.

Ikke et angreb mod noget, men en fjernelse af det, der holder det oppe.

Som en klippe, der ikke sprænges men langsomt mister sit fodfæste.

Først én forbindelse.

Så en til.

Til sidst står kongen alene.

Ikke besejret i kamp,

men efterladt uden verden omkring sig.





Kunsten at opgive

Kunsten at opgive for tidligt



Af Gabriel Emil Stricker

”Der er nogle mestre (...) som er helt uden takt og som gør det til et princip at fortsætte med dum stædighed i de mest håbløse stillinger. En sådan fremgangsmåde får dem selv til at se latterlige ud og er nedværdigende for turneringen som tilløbsstykke.”

Ovenstående citat stammer fra Siegbert Tarrasch og er særligt målrettet Frank Marshall efter sidstnævnte nægtede at opgive i en fuldstændigt tabt stilling mod førstnævnte under en turnering i San Sebastián i 1912. Partiet varede derfor 90 træk – betydeligt mere end nødvendigt.

Hvornår man bør opgive et parti bliver flittigt diskuteret i diverse skakfora og skakklubber og afhænger naturligvis både af formået og spillernes spillestyrke. Mange stærke spillere opgiver ved tabet af en enkelt officer, idet de

stoler på deres modstanders evne til at gøre arbejdet færdigt derfra, hvorimod flere basisspillere (og åbenbart også legenden Frank Marshall) fortsætter indtil maten er uundgåelig eller måske ligefrem fremkommer på brættet.

Uagtet hvilken kategori man selv tilhører, så er der ét tidspunkt, hvor det er en dårlig idé at opgive: Når stillingen er remis eller måske ligefrem vindende.

”Hvem i al verden kunne da også finde på det?” – Spørger du måske. Svaret er faktisk overraskende mange, og i denne artikel vil jeg præsentere en række stillinger, hvor en spiller har lavet det værste tænkelige træk, man kan forestille sig: Opgivet for tidligt.

Den første opgivelse?

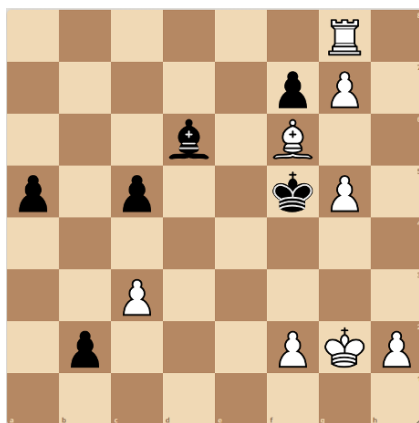
Indtil ca. år 1840 var det meget ualmindeligt at opgive et skakparti. Oftest blev der spillet til mat eller også blev spillerne ”enige



Kunsten at opgive

om", at en spiller havde tabt, f.eks. ved at den vindende spiller annoncerede "mat på 4", som den tabende spiller så kunne vedgå. Spillerne kunne også kort og godt bare stoppe partiet, når det var håbløst for den ene part.

Dette skal ses i lyset af, at skak endnu var et meget uformelt spil uden de store, organiserede turneringer. Et af de første registrerede tilfælde på en egentlig opgivelse, som vi kender det i dag, er et parti spillet i Paris i 1846 mellem en "fremtrædende, engelsk amatør" og Lionel Kieseritzky (som var en af verdens stærkeste spillere på sin samtid, men nok bedst er kendt som "offeret" i Adolf Anderssens udødelige parti).



NN vs. Kieseritzky. Stillingen efter 28...b2. Hvid opgav

I stillingen ovenfor valgte den engelske amatør at opgive i frustration over ikke at have spillet 28.c4 i trækket forinden, men i stedet slået et gratis tårn med

28.Th8xTg8. Hændelsen blev detaljeret beskrevet i skakbladet "Chess Player's Chronicle" 16. oktober 1847, hvor fadæsen betegnes som "en bemærkelsesværdig afslutning, idet den vindende spiller hastigt afgav sejren i irritation". Men hvad skulle hvid have spillet? Prøv at finde løsningen inden jeg afslører det.

Selvom der faktisk er hele 4 træk, der giver vindende fordel til hvid i stillingen ovenfor (deriblandt Te8, Ld4 og c4), er det mest stilrene at sætte tårnet i slag med 29.Tb8!!

Trækket udskyder sorts dronningeforvandling med et enkelt træk og tillader hvids egen dronningeforvandling. Efter 29...Lxb8 30.g8D – b1D 31.Dh7+ kan sort godt vinke farvel til sin nye dronning og dermed partiet.

Det særligt bemærkelsesværdige ved dette parti er, at der som sagt muligvis er tale om den første dokumenterede opgivelse i skak, hvilket er historisk i sig selv, men at der tillige er tale om en sjælden fejlopgivelse imod en af verdens bedste spillere gør det ikke mindre spektakulært.

Når de gamle mestre fejlopgiver

Sidenhen blev det hurtigt mere almindeligt at opgive partier, når man selv fandt sin stilling håbløs.

Men denne praksis gav også større muligheder for at opgive i utide.

Under en turnering i Monte Carlo i 1902 fremkom følgende stilling mellem de to stærke spillere Ignatz von Popiel og Georg Marco – Begge fra Østrig-Ungarn:



Kunsten at opgive



Popiel vs. Marco. Stillingen efter 36.Tf1-d1. Sort opgav

I stillingen ovenfor har Popiel spillet sit tårn fra f1 til d1 (Sh4 havde været knusende). Trækket ser umiddelbart vindende ud, idet hvid tilføjer endnu en angriber mod sorts d4-løber. Løberen kan ikke beskyttes af flere officerer, og hvis den flytter sig, tabes tårnet på d7. Marco opgav, da tab af materiale var uundgåeligt – eller var det? Prøv at finde det træk, der havde reddet sort.

For at finde det rigtige træk må man være en anelse kreativ. Det eneste træk, der ikke alene frelser sort, men faktisk også knuser den hvide stilling er 36...Lg1!!!. Idéen er stråleklar, når man ser den: Både dronningen på d3 og bonden på h2 er truet – sidstnævnte med øjeblikkelig mat. Hvid kan forlænge pinslerne ved at lade dronningen stå i slag og spille Txg1, men computeren giver straks sort 5 bønners fordel – fuldstændigt knusende. Til Popiels held opdagede Marco ikke dette.

Men disse tragikomiske situationer opstod faktisk også på skakver-

dens allerhøjeste niveau. Under et parti fra en turnering i Hastings i 1919 fremkom følgende stilling mellem José Raúl Capablanca (der blev verdensmester to år senere) og baronet Sir George Alan Thomas, der senere blev britisk mester 2 gange og fik IM-titlen ved dens introduktion i 1950 – Sidstnævnte var i øvrigt 21-dobbelt vinder af badmintonturneringen All-England og semifinalist ved tennisturneringen Wimbledon:



Capablanca vs. Thomas bt. Stillingen efter 29.Da6-a8. Sort opgav

I stillingen herunder har Capablanca netop spillet sin dronning fra a6 til a8. Dermed overså Capablanca adskillige gevinstchancer (eksempelvis Db5). Truslen om at afbytte officererne på baglinjen

med skakmat til følge har dog åbenbart været tilstrækkeligt færetuende til, at Thomas ikke ønskede at fortsætte partiet – hvilket var en fejl fra hans side. Hvilket træk havde reddet Sir George Alan Thomas bt.?

Det er naturligvis lettere at finde et godt træk, når man ved, at et



Kunsten at opgive

sådan træk findes. Om Thomas har været intimideret af sin modstander eller blot har lavet en ærlig overseelse vides ikke. Man kan

i hvert fald undres over, at 29...Txa2 ikke blev fundet af det adelige multitalent med de sorte brikker. Trækket truer med at slå den hvide dronning, hvilket også ville beskytte den sorte dronning i tilfælde 30.Txe8.

Uagtet Capablancas hypotetiske respons efter 29...Txa2, ville Thomas have haft en ekstra bonde i en stilling, der dog stadig ville være remis pga. den svage baglinje.

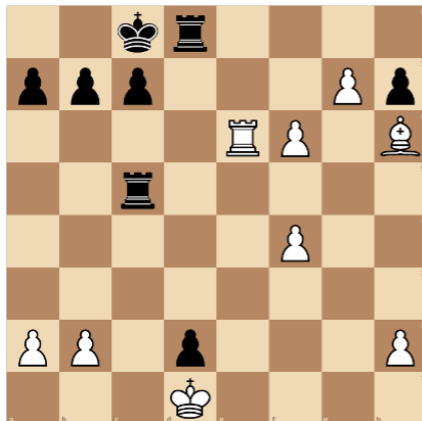
Thomas missede dermed chancen for en relativ simpel remis til fordel for en fejløpgivelse – Capablanca vandt turneringen med 10½ point ud af 11 mulige.

Som et plaster på såret fik Thomas dog sin revanche i samme by i 1934, hvor han med de sorte brikker besejrede Capablanca, hvilket var Capablancas første nederlag i 4 år.

Fejløpgivelser opstod ikke kun i seriøse turneringer.

I 1924 spillede Carlos Torre simultanskak mod 10 spillere i Marshall Chess Club i New York. Mod en spiller ved navn Frank E. Parker opstod stillingen overfor.

Her har sort netop spillet sit tårn over på c5, hvorfra der trues med Tc1+ efterfulgt af dronningeforvandling med død og ødelæggelse til følge. Torre kunne ikke finde en måde at stoppe dette angreb på og valgte at opgive. Få sekunder efter fandt han dog ud af, hvad han kunne have spillet for at redde





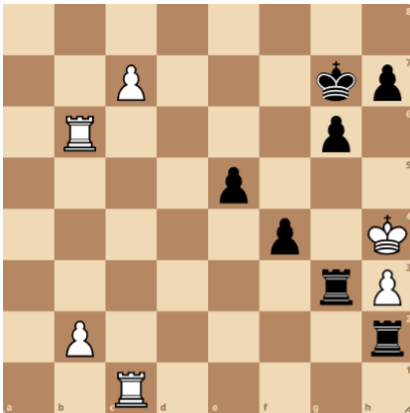
Kunsten at opgive

sammenbrud, der krævede akut indlæggelse som 22-årig i 1926 og han spillede aldrig en skakturnering igen. FIDE tildelte ham stormester-titlen som den første mexicaner nogensinde i 1977 – året inden han døde.

Moderne fejlopgivelser

Nu må man endelig ikke tro, at fejlopgivelser kun er noget, der hører fortiden til. I dag er skakverden dog anderledes end for 100 år siden, og mange partier spilles i dag over nettet, hvilket betyder, at hele verden kan kigge med, når de bedste spillere kæmper.

I chess.com's "speed chess championship" (der er en stor, årlig, online lyn-turnering) fra 2018 skulle verdens nr. 2 Hikaru Nakamura mødes i en match mod verdens stærkeste kvindelige skakspiller, Hou Yifan. Under et af lynpartierne opstod denne stilling:



Yifan vs. Nakamura. Stillingen efter 44...Td2-h2. Hvid opgav

I det hektiske parti havde Yifan kun få sekunder tilbage (dog med 1 sekunds tillæg pr. træk), da Na-

kamura spillede sit tårn over på h2, hvorefter 45...Thxh3# ser ustoppeligt ud. Med udsigt til maten valgte Yifan at opgive (0,4 sekunder før hendes tid løb ud!), hvilket var en stor brøler. Hvilket fuldstændigt elementært træk havde Yifan overset i tidnød?

Man behøver næppe være stormester for at opdage, at 45.c8d beskytter bonden på h3, hvorefter sorts angreb er ikkeeksisterende. Sort kan give nogle hævnskakker med g5+, men snart løber den hvide konge i sikkerhed og hvid bør vinde uden problemer. Dette blev dog aldrig aktuelt. Nakamura vandt i øvrigt matchen overbevise med 27½ - 21½ uden tabspartier – bittert for Yifan.

Nakamura selv kan dog også komme til at opgive i utide. I de indledende runder i en anden online skak-turnering, kaldet "chess.com classic champions", i 2025 var Nakamura kommet i hård kamp med verdens bedste skakspiller Magnus Carlsen. Nakamura var en kvalitet og en bonde oppe, men pludselig landede Carlsen dette "dødsstød":





Kunsten at opgive



Carlsen har rykket sin løber til g4, hvorfra den både truer hvids dronning og f3-tårn – Sidstnævnte med mattrussel. Efter at have overvejet sine muligheder i lidt tid valgte Nakamura at opgive med over 3 min tilbage på uret. Sekundet efter kunne skakcomputeren afsløre, at Nakamura havde et træk, der vinder på stedet – hvilket? Billedet ovenfor viser spillerne, da de opdagede fejlen.

Jeg medgiver at denne stilling er kompleks, og selvom man ved, at der et godt træk, kan det stadig være svært at finde. Kilden til at finde svaret er indse, at den hvide dronning er ligegyldig, da man kan skabe en langt større trussel. Det korrekte træk er derfor 33.Tfg3!!.

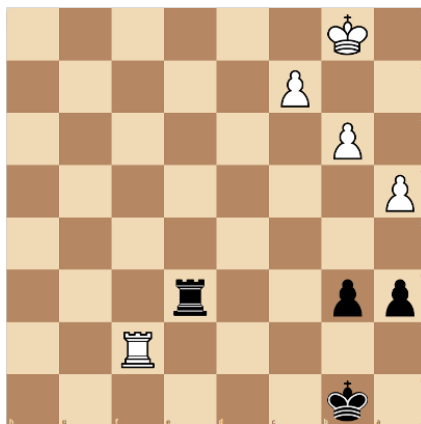
Trækket redder det hvide tårn og truer med skakmat på g8, hvis den sorte løber på g4 flytter sig. Sort har adskillige træk de kan prøve, men de fører alle til det samme resultat – hvid har angreb og en kvalitet mere end sort. Partiet kunne have været et comeback i matchen for Nakamura, men med fejløpgivelsen endte Carlsen med at avancere i turneringen.

De lokale fejløpgivelser

Det er ikke kun ude i den store verden, at man ser fejløpgivelser.

Hjemme i Aalborg havde vi i maj 2024 den store fornøjelse at få besøg af IM Filip Boe Olsen, der først holdte et oplæg og dernæst spillede simultanskak mod 21 af klubbens medlemmer.

En af de 21 aspiranter var det meget nye medlem Torben Astrup, der ufrivilligt blev genstand for en morsom kuriositet. Partiet blev ikke noteret ned, så den nøjagtige stilling fortaber sig desværre i glemslens tåger, men undervejs fremkom følgende cirka-stilling (bragt med Astrups tilladelse) hvor sort er en bonde nede i et tårnslutspil.



IM Boe Olsen -. Astrup. Simultan 2024

Denne type stilling fremkommer



Kunsten at opgive

meget ofte og har i mange år været en velkendt remis med korrekt spil – ulig de andre stillinger er der altså ikke kun ét træk der redder sort.

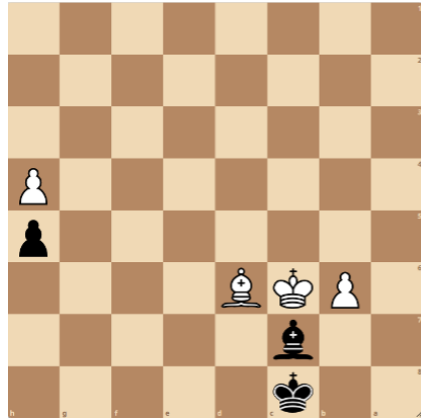
Den meget grønne skakspiller med de sorte brikker var dog ikke klar over dette og agtede at opgive, da Boe Olsen indfandt sig ved brættet. De mere øvede skakspillere i lokalet inklusiv IM'eren kiggede lidt rundt på hinanden, på brættet og på Astrup, der allerede havde rejst sig.

Den lettere forbløffede IM'er smilede og sagde så: "*jeg afslår din opgivelse*" – som hvis det havde været et remistilbud. Astrup blev herefter af de tilstedeværende – lidt imod god skakskik – informeret om, at stillingen var remis og spillet fortsatte. Niveauforskellen betød dog, at Boe Olsen alligevel endte med et helt point og han kunne afslutte sin simultan med 20 sejre og et enkelt nederlag.

Det er dog ikke kun helt grønne spillere der kan begå den slags fejl. 18. januar 2024 skulle 6. runde i Nørresundbys klubturnering spilles. I øverste gruppe skulle CM Sune Kovshøj spille mod Uffe Hellsten.

Selvom begge spillere havde spillet et vældigt fint parti, så blev afslutningen lettere besudlet af to grove fejl til allersidst i partiet, der nu præsenteres med Hellstens tilladelse.

I stillingen overfor har Kovshøj med de hvide brikker valgt at fremprovokere en afbytning af løberne, ved at spille sin egen løber til d6 – bemærk, at hvid ikke kunne have slået den sorte løber med sin bonde, da der så ville væ-



CM Kovshøj vs. Hellsten. efter 58.Ld6.

re pat. Stillingen er nu død remis, da et slutspilskoncept kendt som "Bahrs regel" beskriver, at sorts konge, efter løberafbytningen på d6, kan vinde hvids b-bonde og dernæst enten fange sig selv eller modstanderens konge nede på h8.

Det kan måske være svært at se, men prøv at spille trækkene ud og du vil konstatere, at hvid ikke kan vinde med sin merbonde.

Ingen af spillerne havde tilsyneladende kendskab til denne idé og Hellsten valgte at returnere Kovshøjs brøler ved at opgive i utide. Kovshøj endte i øvrigt som nr. 2 i turneringen med $7\frac{1}{2}$ af 9 mulige – men altså måske med $\frac{1}{2}$ point mere end fortjent.

Af alle disse partier kan man lære, at det nogle gange kan betale sig at "lave en Marshall" og spille videre, selvom stillingen ser håbløs ud – Det kunne jo være, at der gemte sig et point et sted. Og hvis du selv engang har opgivet for tidligt, så er du altså langt fra den første eller sidste til at begå denne buk.



Strøget

Strøget i København

af Henrik Danielsen



I slutningen af firserne og begyndelsen af halvfemserne havde byen en anden lyd.

Ikke stilhed.

Men nærvær.

Ingen skærme, der trak blikket væk.

Ingen stemmer fra lommerne.

Kun mennesker, der stod i deres egne skridt.

Og mønttelefonerne...

som små øer af forbindelse, hvor man med kolde fingre lagde en mønt i og lyttede til summetonen, som om verden først begyndte dér.

Strøget var ikke bare en gade.

Det var en strøm.

Og midt i den strøm sad vi.

På mælkekasser.

To kasser, et bræt, et ur.

Kulden fra kasserne trak op gennem benene, mens hænderne arbejdede varmt over brættet.

Lyden af brikker mod træ var tør og præcis.

Et klik.

Et svar.

Et valg.

“En tyver?”

Så begyndte det.

Det var ikke en hobby.

Det var ikke tidsfordriv.

Det var en måde at leve på.

Vi var street smarte overleverere.

Stig Hansen var bevægelse uden pause.

Ordene løb, hænderne fulgte, og tankerne var allerede videre, før stillingen var færdig.

Han kunne spille, tale, le og udfordre på samme tid, som om flere lag af ham var i gang samtidig.

Der var ingen stilstand i ham.

Ingen tøven.

Han spillede ikke det bedste træk.

Han spillede det træk, der virkede.

Og når han ramte rigtigt, gav stillingen efter, som om den aldrig havde haft et valg.

Morten Kaspersen sad ved siden af.

Roligere.

Som en mand, der ikke jagtede øjeblikket, men lod det komme.

Senere fandt han en anden horisont og flyttede til Thailand, hvor livet fortsatte i en anden varme.



Strøget

Men dengang var han en del af balancen i kredsen.

Finn Pedersen bevægede sig mellem kunst og skak.
Han handlede med billeder, vurderede linjer, former og balance – og på brættet gjorde han det samme.

Der var perioder, hvor han stod med en klarhed, der var næsten uvirkelig.
Som om han så længere ind i stillingen end andre.
Og så var der tider, hvor det hele gled.
Hvor tankerne løb foran det, der var foran ham.
Hvor verden mistede sit faste punkt.

Jeg husker en periode, hvor han levede i en fortælling, som var stærkere for ham end virkeligheden omkring ham.
Det var ikke noget, man lo af.
Det var noget, man mærkede alvor i.
Men bag det hele var han den samme.
Et menneske med dybde.
En spiller, man respekterede.

Og så Ludvig.
Lille, kompakt, med en indre spænding som en streng, der altid var trukket en anelse for hårdt.
En gambler.

Hans forældre stod i baren i Øbro Skakklub på Rosenvænget.
Han voksede op mellem stemmer, glas og partier.
Og hans far...
Ikke bare stærk.
En kraft.
Flerdobbel tjeckisk mester i vægtløftning.



En mand, hvor grænser ikke blev forklaret – de blev mærket.
Jeg mærkede det én dag.
Vi bar sodavandskasser. Jeg sagde noget let.
For let.
Luften blev tung.
Et øjeblik hvor kroppen ved, at man har trådt forkert.
Hans kone trådte ind.
Lagde ro over situationen.
Min undskyldning fandt sin plads.
Sådan lærte man dér.
Ikke gennem forklaringer.
Men gennem konsekvens.
Vi sad der hver dag.
Spillede mod hvem som helst.



Strøget

Turister. Forretningsfolk. Menne-
sker på vej et andet sted hen, som
et øjeblik blev en del af noget, de
ikke havde planlagt.
Og langsomt skete der noget.
Spillet blev renset.

Alt overflødigt faldt væk.
Tilbage stod det, der virkede.
Jeg fandt en rytme i det.
Det var nok til at leve.
Nok til at spise godt.
Nok til at blive.
Og det gjorde mig skarp.
Ikke bare god.
Skarp.
Som en tanke, der ikke tøver.
Selv stærke spillere, der satte sig,
mærkede det.
At sidde dér, dag efter dag, uden
pause... det ændrer én.



En dag satte en ældre gentleman
sig over for Ludvig.
Der var noget ved ham.

Noget genkendeligt, som en erin-

dring, der ikke helt ville vise sig.
Min tanke begyndte at arbejde.
Hvem er han?
De spillede.
Og så kom stillingen.
Siciliansk. Najdorf.
Og i det øjeblik var der ingen tvivl.
"Du er Najdorf."
Han smilede.
Ikke stort.
Ikke overrasket.
Bare et roligt smil, som om navnet
allerede var passeret gennem ham
mange gange før.
Han talte om Bent Larsen.
Om partier.
Om livet i spillet.

Da han stod klart bedre mod Lud-
vig, afsluttede han ikke.
Han samlede ikke sejren op.
Han skubbede brikkerne ind mod
midten.
"Game over."
Ikke som afslutning.
Som gestus.

Så pegede han på mig.
Vi satte os.
Første parti...
Jeg fik greb om det.
Stod tungt til gevinst.
Og da øjeblikket kom...
gjorde jeg det samme.
Skubbede brikkerne ind.
Han så på mig.
Ikke vredt.
Ikke overrasket.
Men målede.
Og så begyndte han at spille.
Ikke for gestus.
Ikke for form.
Men med dybde.
Han vandt de fleste af de næste
partier.
Ikke alle.
Men nok til, at forskellen stod
klart.



Strøget



Strøget, København – juli 2003. Jan Adamski sad der den sommer og tog imod udfordringer for 20 kroner – og viste forskellen. Jeg tabte, min søn så på, og jeg gik derfra en oplevelse rigere. Foto og kommentar: Christian Gottschalck

År senere.
 En anden verden.
 En stor turneringshal.
 Danmark mod Argentina i Manila.
 Brætterne stod som marker.
 Stilheden bar vægt.
 Han var der.
 Som tilskuer.
 Men ikke helt som de andre.
 Hans navn åbnede veje.
 Han bevægede sig bag publikum,
 ind hvor spillerne sad.
 Tæt på.
 Som en, der stadig hørte til.

Han så mig spille.
 Og da vores blikke mødtes...
 kom smilet.
 Det samme.
 Roligt.

Genkendende.
 Som om tiden ikke havde flyttet
 noget.
 Som om Strøget stadig lå der et
 sted mellem os.
 Som om lyden af brikker mod træ
 stadig fandtes.
 Og måske var det dér, det faldt
 helt på plads.
 At det, vi lærte på Strøget, ikke
 handlede om at finde det perfekte
 træk.
 Men om at se øjeblikket klart...
 og tage det.





Nyt medlem

Nyt medlem



Gevork Babayan, som er et af klubbens nye medlemmer, fortæller:

Jeg er fra Armenien. Har boet i Danmark siden 1999. Uddannet som Radiograf.

Jeg elsker at dyrke kampsport til hverdagen. Jeg er meget familieorienteret og prioriterer min kone og børn før alt andet. Jeg tilbringer meget tid med dem og lære min datter at spille skak.

Intet kan sammenlignes med spillet skak. Det er den mest fascinerende og smukkeste duel, der findes. Ligesom i samuraiernes tid er skak udelukkende en kamp mellem to individer, der kæmper til det sidste. For at vinde handler det om at være opfindsom og kreativ, men også om at være forberedt på både de mentale og fysiske krav. Den, der vinder, er den, som er herre over sine egne følelser og bevarer roen, selv når alt omkring ham er kaos.

Jeg elsker skak oprigtigt. Jeg el-

sker dets simplicitet, dets kompleksitet og alt derimellem. Men det har ikke altid været sådan.

Jeg lærte at spille af min bedstefar i Armenien, da jeg var seks år gammel. Jeg husker det stadigvæk: lugten af brædspillet og min bedstefars smil, mens han lærte mig reglerne.

Men livets begivenheder skabte umulige omstændigheder for mig. Jeg stoppede som syvårig, og der gik 27 år, før jeg rørte en skakbrik igen. I den tid nåede jeg at få kone og børn, opleve krig i mit hjemland og navigere gennem en kaotisk periode, før jeg endelig kunne hente min familie til Danmark i juni 2025.

Da jeg tilfældigt genfandt spillet, følte det som om, jeg spillede med min bedstefar igen. Han var mit forbillede. Jeg startede helt forfra på 200 Elo, men efter at have set The Queen's Gambit, besluttede jeg mig for at tage skak alvorligt.

Disciplinen: En livsstil

Jeg har mistet meget tid som ung, så for at blive rigtig god, ser jeg skak som en benhård disciplin. Det er ligesom fitness eller den kampsport, jeg har dyrket i mange år. Det kræver træning hver eneste dag.

Jeg har udviklet en metode, der holder mig i gang konstant. Jeg spiller minimum 10 spil om dagen. Jeg spiller, når jeg venter på kaffen, når jeg står i kø i Rema 1000,



Nyt medlem

og alt fra 1 minuts bullet til 10 minutters rapid. Hvis jeg ikke spiller – for eksempel når jeg arbejder i haven – så lytter jeg til skakbøger eller podcasts. Når børnene er lagt i seng, og klokken rammer 21-22, spiller jeg, indtil jeg ikke kan mere. Jeg træner under alle tænkelige stress-omstændigheder, så jeg er mindre påvirket af eksterne faktorer end min modstander, når det virkelig gælder.

Psykologi som våben

Da jeg besøgte Aalborg Skakforening, mødte jeg for første gang modstander, der ikke var online. En modstander med et ansigt. Mit hjerte bankede præcis som til et kampsportsstævne. Det var noget helt andet. Jeg indså hurtigt, at psykologien spiller en afgørende rolle. Man kan være en teknisk god spiller og stadig tabe, hvis man ikke mestrer det mentale pres.

Jeg begyndte at studere legender som Bobby Fischer og Mikhail Tal.

Tal lavede mange fejl, men fordi han spillede mod et menneske og ikke en maskine, vandt han på det psykologiske element.

Jeg har implementeret nogle af disse principper i mit spil til turneringen. Men vigtigste for mig er at være rolig under stor pres. I et af mine partier, midt i spillet, tog jeg endda en 15-minutters powernap. Da jeg vendte tilbage, vandt jeg kort tid efter.

Måske spiller de fleste bedre teknisk skak end mig, men jeg stræber efter at være den mest rolige under pres. Jeg glæder mig utroligt meget til min næste duel.

Her er et af mine partier fra klubturneringen:

Hvid: Gevork Babayan

Sort: Jens Ole Van de Weerd:

1. e4 e5 2. f4 Sc6 3. Sf3 Lc5 4. fxe5 d6 5. d4 Lb6 6. exd6 Dxd6 7. e5 Dd8 8. Lb5 Ld7 9. Sc3 Sge7 10. d5 Sb4 11. a3 Sa6 12. Lg5 Lxb5 13. Sxb5 Dd7 14. Lxe7 Dxe7 15. d6 De6 16. d7+ Ke7 17. De2 Thd8 18. 0-0-0



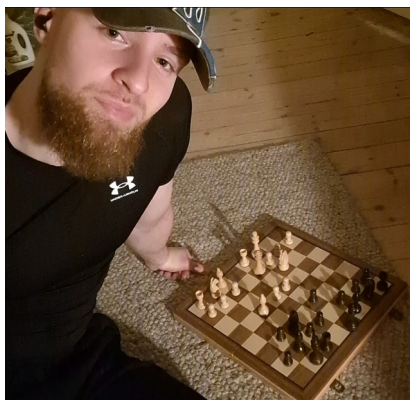
Da2 19. Sc3 De6 20. Sd5+ Kf8 21. Sg5 Dh6 22. h4 Sc5 23. Df3 Dg6 24. The1 Sxd7 25. e6 Lc5 26. Sxf7 Kg8 27. Sxd8 Txd8 28. exd7 Txd7 29. Se7+ Txe7 30. Td8+ opgivet.





Nyt medlem

Nyt medlem



Et af klubbens nye medlemmer er Clement Sørensen, som fortæller:

Jeg spillede lidt juleskak med mine storebrødre, da jeg var yngre, men ellers har skakken ikke fyldt særlig meget. Det var først i slutningen af 2025, at jeg begyndte at spille mere regelmæssigt og tage udviklingen af mit spil lidt mere seriøst.

Jeg har altid været et konkurrencemenneske af natur og har haft det meste af mit liv i konkurrence miljøer - om enten det var basketball, fodbold, counter-strike eller bare kampen om at løfte mest ned i fitnesscenteret. Den samme drivkraft har jeg fundet i skakken, da spillet har et stærkt konkurrence-element, hvor man konstant tester sine idéer mod sin modstander.

De sidste par år har jeg dog været lidt ude af konkurrencemiljøet og savnede det mere, end jeg egentlig havde regnet med. På arbejdet begyndte jeg så at spille skak efter frokosten i cafeteriet med min kol-

lega Ali, som jeg også startede i klubben sammen med.

På et tidspunkt fik jeg overtalt ham til, at vi skulle prøve kræfter med den lokale skakklub - dog på én betingelse: at jeg først skulle slå ham to gange i streg i lynskak. Det lykkedes aldrig helt, men på trods af det endte vi alligevel begge to med at melde os ind i klubben.

Resultatmæssigt er starten i klubturneringen foreløbig blevet til 2/5. Den ene sejr kom dog, fordi min modstander aldrig dukkede op, så indtil videre må den stå som min mest effektive præstation ved brættet - uden at have flyttet en eneste brik. Jeg tager det dog ikke så tungt.

Flere af medlemmerne har trods alt spillet skak i længere tid end jeg selv har været i live, så jeg sætser på, at erfaringen kan indhentes med tiden. Indtil da er målet bare at blive lidt bedre for hver runde - og måske snige endnu en sejr hjem, om så den kommer over brættet eller ved at modstanderen glemmer kalenderen.

Min bedste oplevelse har helt klart været turneringskampene. De er intense og kræver fuld koncentration, men samtidig er de virkelig spændende at spille.

Ydermere har fællesskabet i klubben været en stor del af oplevelsen, hvor jeg har fået mulighed for at lære nye mennesker at kende samt skabe gode relationer. Derudover er det jo også lidt specielt at spille i en klub med en historie, hvor spillere som Bent Larsen tidligere har været en del af miljøet.



Andre turneringer

Skørping Forårs Lyn 2026



Skørping Forårs Lyn 2026 blev afviklet 21. marts med 24 deltagere, som spillede 14 partier dobbeltrundt i tre 8-mandsgrupper. Betænkningstiden var 5 minutter til hele partiet.

Aalborg Skakforening havde seks deltagere med.

Gruppe 1 blev vundet af IM Phillip Boe Olsen foran FM Mads Boe, begge Skanderborg.

I gruppe 2 vandt Olafur Hlynur Gudmarsson, Aars, med Ricardo de la Calle Aramburu som nr. 2 og Anders Hedegaard Sørensen som nr. 3. Arne Dan Fjordside blev nr. 6.

I gruppe 3 vandt Kevin Li foran Gabriel Emil Stricker. Gert Westphal Poulsen blev nr. 4.



Brønderslev Grand Prix 2026

Brønderslev Grand Prix 2026 - en del af Nordjysk GP - blev afholdt den 14. marts som en hurtigskakturnering med betænkningstid 15 min. + 5 sek. pr. træk.

Der spillede 7 runder i tre grupper. De to øverste grupper var 8-mands alle-mod-alle, medens tredje gruppe blev spillet som Monrad.

Der deltog 30 spillere, og Aalborg Skakforening fyldte godt med 14 deltagere.

I første gruppe vandt IM Berndt Kohlemeyer fra Tyskland med Per Andreasen, NS, som nr. 2. Kevin Li blev nr.3, medens Morten Thor

Rasmussen, Ricardo de la Calle Aramburu og Thomas Heine Bech blev nr. 6, 7 og 8.

Gruppe 2 blev vundet af Rasmus Thor Kristiansen, Skørping foran Hugo Falberg på andenpladsen, Kasper Amnitzbøll Rasmussen nr.3 og Arne Dan Fjordside nr. 4.

I Monradgruppen med 13 deltagere vandt Andreas Sroka foran Lars Erik Lytzen som nr. 2, Silas Lund Majland nr. 3 og Jens Ole van de Weerd nr.4 .

Vladimir Kristmundsson, Ricardo Zanda og Clement Sørensen blev. Nr. 6, 7 og 8.



Andre turneringer

DM 2026

Live fra spillesalen



DM 2026 i Svendborg begyndte den 28. marts med 341 tilmeldte, fordelt i 17 grupper, herunder tre deltagere fra Nørresundby: Christian Gottschalck, Pia Nielsen og Jes Jørgen Simmelsgaard.

Desværre ingen fra Aalborg. Og dog.. Henrik Danielsen er i Svendborg for at undervise junioreliten og var med som gæstekommentator under 1. runde i landsholds-

klassen sammen med Rasmus Skytte, medens Shanne Jakobsen tog en pause.

I "Kort Påske 1" - 5 runder - deltog Pia og Jes Jørgen. Pia blev nr 17 i gruppe B og Jes Jørgen nr. 15 i gruppe C, begge med 1/2 af 5. Pia tager en tur mere i Kort Påske 2,

Christian spiller i G7 fra 31. marts.

DM er live på lichess eller youtube.

Dato	LH Klassen	Elite Kandidat G7	G5-1	Veteran G5-2	Kort Påske
lørdag 28. marts	14-20		14-20		14-20
søndag 29. marts	14-20		14-20		10-16 + 16-22
mandag 30. marts	14-20		14-20		10-16 + 16-22
tirsdag 31. marts	14-20	18.30-00.30	14-20		
onsdag 1. april	14-20	14-20	14-20		
torsdag 2. april	14-20	14-20		14-20	10-16 + 16-22
fredag 3. april	14-20	14-20		14-20	14-20
lørdag 4. april	14-20	14-20		14-20	10-16 + 16-22
søndag 5. april	12-18	9-15		9-15	
mandag 6. april	evt. omkamp kl. 13.00	9-15		9-15	



Andre turneringer

Kandidatturneringen 2026

FIDEs Kandidatturnering 2026 begyndte på Cypern den 29. marts for både mænd og kvinder. Hver afdeling med 8 deltagere, som spiller 14 runder med afslutning 15. april..

Det er de sædvanlige spillere, fristes man næsten til at sige, der har kvalificeret sig på forskellig måde:

Hos mændene er det GM'erne Hikaru Nakamura, Fabiano Caruana, Wei Yi, Anish Giri, Javokhir Sindarov, Praggnanandhaa R, Matthias Bluebaum og Andrey Esipenko.

Hos kvinderne er det GM'erne Zhu Jiner, Aleksandra Goryachkina, Divya Deshmukh, Tan Zhongyi, Vaishali Rameshbabu, Kateryna Lagno, Bibisara Assaubayeva samt Anna Muzychuk, som er med i stedet for Humpy Koneru, som trak sig kort før start på grund af konflikten i mellemøsten
Efter to runder fører Caruana,

Sidarov og Pragg med 1,5 points hos mændene, og alle spillere har 1 point hos kvinderne efter otte remis'er.

Nakamura, som var topseeded, er kommet dårligt fra start med en halv efter to partier.

Vinderen af kandidatturneringen hos herrerne skal udfordre verdensmester Gukesh senere på året, og jeg gætter på, at udfordreren bliver den nye verdensmester, uanset hvem det bliver. Gukesh har slet ikke spillet op til mesterværdigheden efter sejren over Ding Liren i 2024.

Hos kvinderne bliver det mere op ad bakke for vinderen, som skal møde den regerende verdensmester Ju Wenjun, som har været verdensmester siden 2018.

Og så er situationen vel reelt den, at Magnus Carlsen kunne slå dem allesammen, hvis han ville stille op.

Replik fra Bjarne

Oprykningskampen mellem Nordre, Aarhus og Helsingør blev heldigvis spillet 22/3 og fik Nordre som vinder med 5-3, og dermed fortjent vinder af en plads i Skakligaen til næste år. Hatten af for at kampen blev spillet og stor ære til Helsingør for at acceptere nederlaget og ikke foretage sig yderligere, som beskrevet på DSU's hjemmeside 26/3.

Jeg priser mig lykkelig for at Nor-

dre vandt kampen,- det modsatte vil have bragt os i et administrativt kaos. Nu fik vi en afgørelse på skakbrættet og ikke på skrivebordet. Det tjener heller ikke et formål længere at uddele skyld og skam. Dansk Skak Unions hovedbestyrelse kommer til at behandle emnet over de kommende møder, og dermed forhåbentlig skabe mere klare regler, så vi ikke kommer til at opleve en gentagelse.



Trafiklyset



Af Henrik Danielsen

Der sidder en mand ved et bræt.
Fireogtres felter. To hære.
Stilhed.
Stillingen er fuldendt.
Den tager ikke fejl.
Men manden kan.
Han ser –
og dømmes.
For hurtigt.
"Jeg står bedst."

Og i det øjeblik mister han det,
han så.
Ikke på brættet.
I sig selv.
Han standser.

■ Rød.
Ikke for spillet.
For tanken.
Han lader trækket blive.
Lader dommen falde.
"Jeg ved endnu ingenting."
Stilheden vender tilbage.

■ Gul.
Nu ser han.
Uden at ville noget.
Brikkerne står.

En trussel.
En svaghed.
En vej.
Intet skjult.
Kun overset.
"Hvad er der faktisk?"
Og det træder frem.
Ikke forklaret.
Set.

● Grøn.
Så bevæger han sig.
Hånden.
Brikken.
Feltet.
Ingen vilje.
Ingen modstand.
Kun det, der er klart.
Stillingen var aldrig uklar.
Kun hans blik.
Nu er der stille igen.
Ikke tomt.
Men rent.

Og i den stilhed falder trækket,
som om det altid har været der.
Som Leonardo da Vinci forstod
det:
Virkeligheden tager ikke fejl.
Kun vores vurdering gør.



Telefonmatchen

Telefonmatchen i 1904

af Bjarne Sønderstrup

Den 21. jan 1904 fandt der en telefonmatch sted mellem Aalborg og Randers.

Der blev spillet 3 partier og kampen startede kl. 9 om aftenen og sluttede kl. 5 næste morgen.

Kampen blev hele tiden fulgt med den største interesse af begge klubbers medlemmer. Resultatet blev tilfredsstillende for begge parter, nemlig 1½ points til hver.

For Aalborg deltog Oberstløjtnant Tjeld, Tandlæge Grahn, Ingeniørerne Denver og Buch samt Premierløjtnant Diechmann (titlerne var naturligvis med på den tid!).

Vi bringer her 3. parti, hvor de hvide brikker blev ført af Tjeld og Diechmann. Kommentarerne hidrører fra Tjeld og Ingeniør Hanne-mann fra Randers.

Hvid: Aalborg Skakforening
Sort: Randers Skakklub

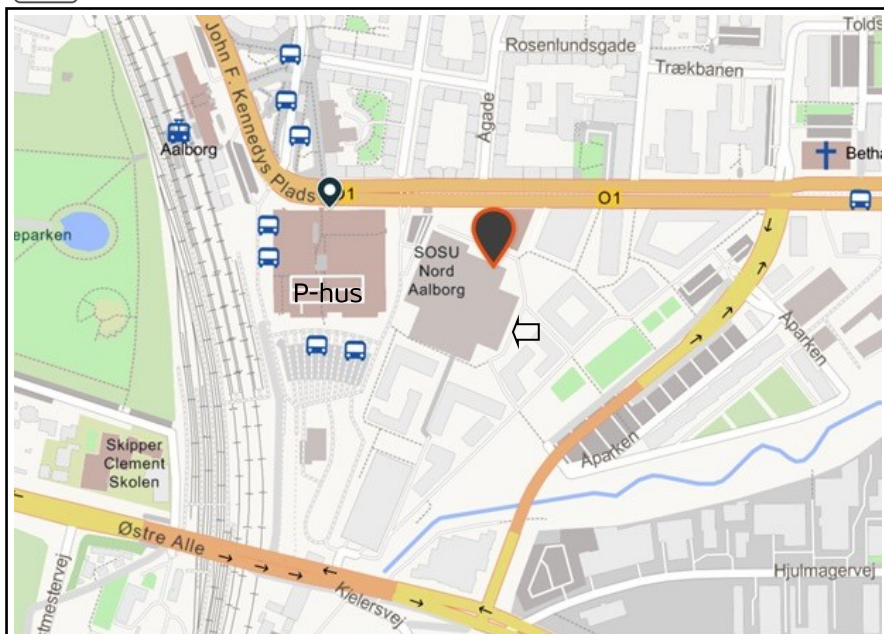
1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.c3 Et svagt træk, Sc3 er det rette. 3...d5 4.exd5 Dxd5 5.Le2 e6 Her blev fejlagtigt markeret e7-e5, så at hvid fra 5.-13. træk spillede under den fejle forudsætning, at sorts e-bonde stod på e5. 6.d3 Under den ovennævnte forudsætning må dette træk forstås, d4 havde ellers været bedre. 6...Sf6 7.c4 Dd6 8.Sc3 a6 9.0-0 Le7 10.Sg5 Sd4 11.Sge4 Sxe2+ 12.Dxe2 Sxe4 13.Sxe4 De5 14.f4! Df5 15.Le3 b6 16.Dc2 0-0 17.Tf3 Lb7! 18.Th3 h6 19.Sg3 Dg6 20.Tf1 f5 21.d4 Tab8 22.Sh5 Et vovet træk, der åbner g-linjen for den sorte dron-

ning. 22...Tbd8 23.Sxg7? Et svagt træk af tvivlsomt værd, da sort får g-linjen åbnet til angreb. 23...Kh7 Springerer kan naturligvis ikke slås straks, fordi der følger Tg3 Lg5, f4xg5 osv. 24.dxc5 Hvid ofrer springeren for 3 stærke bønder, men sort får rigtignok samtidig et stærkt angreb. 24...Dxg7 25.cxb6 Tf6 26.Tg3 Tg6 27.Txg6 Dxg6 28.c5



28...Lc6 Sort forfejer her det vindende træk, Le7-h4 med efterfølgende Td8-g8. Spiller hvid nu c5-c6 svares Tc8 og, hvis bonden går videre, da med Tg8. 29.Tf2 Lh4 30.Td2 Le4? 31.Txd8 Lxc2? Dette er en grov fejl, dog får hvid også bedst spil efter Lh4xd8. 32.Td7+ Kg8 Går damen imellem, vinder de hvide bønder; fordi sorts løber på hvidt er for langt borte. 33.b7 De8 34.Tc7 Ld8 35.b8D La4 36.Tc8 De7 37.Txd8+ Opgivet. 1-0





Aalborg Skakforening spiller hver tirsdag fra kl. 17.30 på HF & VUC
NORD, På Sporet 8B, 9000 Aalborg (Brug personaleindgangen på øst-
siden af bygningen).